

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

VALENTINÆ DIOECESIS,
EX APOSTOLICA CONCESSIONE,
ET AUCTORITATE

SUMMORUM PONTIFICUM,

Ad formam Breviarii Romani redacta.

PARS HIEMALIS.

VALENTINÆ.

Ex Typographia **BENEDICTI MONFORT.** Sumpt.
Almæ Ecclesiæ Metropolitanæ, ann. 1794.
Superiorum permissu.

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF TORONTO

1827
JAN 10 1827

AD LIBRARIUM
UNIVERSITATIS TORONTO

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF TORONTO
1827
JAN 10 1827
AD LIBRARIUM
UNIVERSITATIS TORONTO

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF TORONTO

JOANNES

RIBERA,

PATRIARCHA ANTIOCHENUS,

ET ARCHIEPISCOPUS VALENTINUS,

Omnibus suæ Diœcesis horarias preces ex munere recitantibus : Salutem in Domino.

Officia tanto tempore in hac nostra Diœcesi desiderata , vobis tandem tradimus ut & vestris votis sit pro munere nostro prospectum ; & Sancti , qui nostri apud Deum præcipui sunt Patroni , appositis , ut potuimus , laudibus , in Ecclesiis nostris celebrentur. Beati Vincentii martyris , & beati Vincentii Ferrarii Officiis addimus Sanguinis Christi , & Angeli Custodis Officia. Cùm enim multis jam abhinc annis in hujus Diœcesis Ecclesiis de his Festis solemniter agi solitum esset , equum esse censuimus , propria hæc illorum Officia à nobis dari , quæ & tam insignibus Festis utcumque responderent , & animos nostros ad meditationem tantorum mysteriorum

inflammarent. Quæ omnia auctoritate Apostolica, concessione felicis recordationis Gregorii XIII. Pontificis Maximi approbata, ad nos jam antea missa fuerant. Hæc enim sunt, quæ in approbatione hîc in fine posita dicuntur *superiori libello* esse contenta. Nunc vero pauca, quæ prioribus adjicienda duximus, una cum quatuor prædictorum Officiorum Missis beatissimi D. N. Sixti V. Pontific. Maximi auctoritate nobis donata sunt: ne quid ad horum Festorum celebrationem nobis deesse posset. Vestrum erit, sedulo diligenterque curare, ut in precibus dicendis mens verba dirigat, ut scilicet ipsi voci pius semper adsit mentis affectus, & orantes ore, cælestia semper meditemini: qua ratione verè benedicat anima nostra Domino, & omnia quæ intra nos sunt nomini sancto ejus. Sic fiet, ut & fructum multum ex precibus reportetis: & rectam muneris vestri rationem, cum eam à vobis Deus exposcet, illi reddatis. Valentia Nonis Novembris 1587.

TYPO

TYPOGRAPHUS

LECTORI

Officia Sanctorum Apostolica auctoritate Almæ Metropolitanæ Valentinae Ecclesiæ concessa, maxima quidem solertia ac vigilantia cura multoties majoribus typis in lucem elaborata prodierunt; cum alia quoque editio in octavo (ut vocant) ea aviditate expeteretur, quò faciliùs Breviariis simili forma excussis, quorum etiam frequentior in choro usus esse solet, posset aptari. Quod sanè consilium opitulante Numine exsequi cupiens, hanc tibi (studiose Lector) ex nostra qualicumque officina offero Editionem, cui nonnulla quæ hactenus desiderabantur, quæque ipsam cunctis redderent gratiorem, adjicienda curavi: verba enim accentuum notis ad Poëticae leges depinxi. Psalmodiam pro Vespe-
ris,

ris, & Laudibus integram dedi, uno
tamen loco aptatam ne opus in molem
assurgeret. Libellum ipsum juxta qua-
tuor anni partes distinxi. Decreta Sacrae
Rituum Congregationis ad calcem sepo-
sui. Errata denique quae irrepserant, le-
viuscula tamen, pro viribus expurgavi;
ne quid, vel nitori Editionis, aut le-
gentium, & canentium commoditati
deesse videretur. Quapropter tuum erit
(uti cum Ecclesiastico precamur) ve-
niam habere in quibus & nos defecimus
in verborum compositione, ac tantillum
istum laborem nostrum æqui bonique
consulere, eoque libenter frui. Vale.

IN-

INDEX FESTORUM.

DECEMBER.

Die 3. { MAURI Martyris, duplex 1. clas.
fol. 1.

JANUARIUS.

Die 19. { NICOLAI FACTORIS Conf. du-
plex minus, fol. 3.

Die 22. { VINCENTII Martyris duplex 1. clas.
cum oct. fol. 7.

Die 29. { Octava S. VINCENTII Martyris,
dup. fol. 40.

FEBRUARIUS.

Die ali-
qua non
impedita { ANASTASII Martyris, semiduplex,
fol. 45.

INDEX FESTORUM

INDEX FESTORUM

INDEX FESTORUM

INDEX FESTORUM

INDEX FESTORUM

INDEX FESTORUM

INDEX FESTORUM

INDEX FESTORUM

TYPOGRAPHUS LECTORI.

Cum præsens opus ob Psalmorum omnium suis propriis locis accessionem nimium excreverit, nonnullis quorundam animadversionibus intentus, in gratiam & recitantium commodum hic reponenda duxi, quæ illic immodica videbantur.

AD PRIMAM.

In Duplicibus, & infra octavas.

Hymnus.

Jam lucis orto sidere
Deum precemur
supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet à nocentibus.
Linguam refrænans temperet,
Ne litis horror insonet:
Visum fovendo contegat,
Ne vanitates háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia:
Carnis terat superbiam
Potus cibique párcitas:
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinentiam

Ipsi canamus gloriam.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæ-
culum. Amen.

Antiphona competens.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
salvum me fac: *
& in virtúte tua júdica
me.

Deus exáudi oratió-
nem meam: * áuribus pércipe
verba oris mei.

Quóniam alieni insurre-
xérunt advérsùm me, &
fortes quæsiérunt ánimam
meam: * & non propo-
suérunt Deum ante cons-
pectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat
me,

A

me,

me , * & Dóminus suscep-
tor est animæ meæ.

Averte mala inimicis
meis : * & in veritate tua
dispérde illos.

Voluntarié sacrificâbo ti-
bi , * & confitêbor nómi-
ni tuo Dómine : quóniam
bonum est.

Quóniam ex omni tribu-
latiône eripuisti me : * &
super inimicos meos des-
péxit óculus meus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in
via : * qui ámbulant
in lege Dómini.

Beáti , qui scrutántur te-
stimónia ejus : * in toto
corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur
iniquitâtem , * in viis ejus
ambulavérunt.

Tu mandasti * mandâta
tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ
meæ , * ad custodiéndas
justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar , *
cùm perspéxero in óm-

nibus mandátis tuis.

Confitêbor tibi in dire-
ctiône cordis : * in eo
quòd didici judícia justí-
tiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custó-
diam : * non me derelin-
quas usquequâque.

In quo córrigit ado-
lescéntior viam suam? *
in custodiéndo sermónes
tuos.

In toto corde meo exqui-
sivi te : * ne repéllas me
à mandátis tuis.

In corde meo abscóndi
elóquia tua : * ut non pec-
cem tibi.

Benedíctus es Dómine : *
doce me justificatiónes
tuas.

In lábiis meis * pronun-
tiávi ómnia judícia oris
tui.

In via testimoniórum tuó-
rum delectátus sum , *
sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercé-
bor : * & considerábo
vias tuas.

In justificatiónebus tu-
me-

meditabor : * non obli-
viscar sermões tuos.

Retríbue servo tuo,
vivífica me : * &
custodiam sermões tuos.

Revéla óculos meos : * &
considerábo mirabilia de
lege tua.

Incola ego sum in terra:
* non abscondas à me
mandata tua.

Concupívit ánima mea
desiderare justificatiões
tuas , * in omni tempore.

Increpásti superbos : *
maledícti qui declinant à
mandatis tuis.

Aufer à me oppróbrium
& contéptum : * quia
testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt prínci-
pes , & advérsùm me lo-
quebántur : * servus au-
tem tuus exercebátur in
justificatiõnibus tuis.

Nam & testimónia tua
meditatio mea est : * &
consílium meum justifica-
tiões tuæ.

Adhæsit paviménto áni-

3
ma mea : * vivífica me
secúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiâvi , &
exaudísti me : * doce me
justificatiões tuas.

Viam justificatiõnum tuâ-
rum ínstrue me : * &
exercêbor in mirabilibus
tuis.

Dormitâvit ánima mea
præ tædio : * confírma
me in verbis tuis.

Viam iniquitatis ámove à
me : * & de lege tua mi-
serêre mei.

Viam veritatis elégi : *
judícia tua non sum obli-
tus.

Adhæsi testimóniis tuis
Dómine : * noli me con-
fúndere.

Viam mandatórum tuô-
rum cucúrri , * cùm dila-
tásti cor meum.

Antiphona competens.

Capitulum. I. *Tim.* I. d.

REgi sæculórum im-
mortáli & invisíbili,
soli Deo honor & glória

A 2

in

4
in sæcula sæculorum. A-
men.

R. Deo gratias.

R. brev. Christe Fili Dei
vivi, * Miserere nobis.

R. Christe. *ψ.* Qui sedes
ad dexteram Patris. *R.* Mi-
serere. *ψ.* Gloria Patri.

R. Christe. *ψ.* Exurge
Christe, adjuva nos. *R.* Et
libera nos propter nomen
tuum. *ψ.* Dominus vobis-
cum. *R.* Et cum spiritu tuo.

*O*remus. *Oratio.*

Domine Deus omni-
potens, qui ad prin-
cipium hujus diei nos per-
venire fecisti : tua nos hõ-
die salva virtute ; ut in
hac die ad nullum decli-
nemus peccatum, sed sem-
per ad tuam justitiam fa-
ciendam nostra procedant
elõquia, dirigantur cogi-
tationes & opera. Per Dõ-
minum. *ψ.* Dominus vo-
biscum. *R.* Et cum spiri-
tu tuo. *ψ.* Benedicamus
Dõmino. *R.* Deo gratias.
Deinde *ψ.* Pretiosa in

conspectu Dõmini. *R.*
Mors sanctorum ejus.
Et absolute sine Oremus.

Oratio.

Sancta Maria, & om-
nes Sancti intercé-
dant pro nobis ad Dõmi-
num : ut nos mereamur
ab eo adjuvari & salvari,
qui vivit, & regnat in
sæcula sæculõrum. *R.*
Amen.

ψ. Deus in adjutorium
meum intende. *R.* Dõ-
mine ad adjuvandum me
festina.

*Et dicitur ter : ultimo ad-
ditur.* Gloria Patri. *S*i-
cut erat. *K*yrie eleison.
*C*hriste eleison. *K*yrie
eleison. *P*ater noster. *Se-
cretò.* *ψ.* Et ne nos indú-
cas in tentationem. *R.* Sed
libera nos à malo. *ψ.* Rés-
pice in servos tuos Dõmi-
ne, & in ópera tua, &
dirige filios eõrum. *R.*
Et sit splendor Dõmini
Dei nostri super nos, &
ópera manuum nostrarum
dirige super nos, & opus má-
má-

mánuum nostrárum díri-
ge. *ψ.* **G** lória Patri. *℞.*
Sicut erat.

O remus. *Oratio.*

D Irígere & sanctificá-
re, régere & gu-
bernâre dignâre Dómine
Deus Rex cæli & terræ,
hódie corda & cörpera
nostra, sensus, sermónes,
& actus nostros in lege
tua, & in óperibus man-
datórum tuórum: ut híc,
& in æternum, te auxi-
liánte, salvi & líberi esse
mereámur, Salvátor mun-
di: Qui vivis & regnas
in sæcula sæculórum. *℞.*
Amen.

ψ. Jude domne benedíce-
re. *Benedictio.* Dies &
actus nostros in sua pace
dispónat Dóminus omni-
potens. *℞.* Amen.

Ad Absolut. Capituli
dicitur Capitul. Nonæ.

Post lectionem brevem
dicitur ψ. Adjutórium no-
strum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum & ter-
ram. *ψ.* Benedícite. *℞.*

⁵
Deus. *Benedict.* Dóminus
nos benedícat, & ab omni
malo defendat, & ad vi-
tam perdúcat ætérnam,
& Fidelium ánimæ per
misericórdiam Dei re-
quiescant in pace. *℞.*
Amen.

AD TERTIAM.

Hymnus.

Nunc sancte nobis
Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignâre promptus íngeri
Nostro refûsus pectori.

Os, lingua, mens, sen-
sus, vigor,
Confessiônem pésonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accendat ardor próxi-
mos.

Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Antiphona competens.

Psalmus.

LEgem pone mihi Dó-
mine viam justifica-
tió-

tiõnum tuârũ : * & ex-
quãram eam semper.

Da mihi intellẽctũ , &
scrutãbor legem tuam : *
& custõdiam illam in toto
corde meo.

Deduc me in semitam
mandatõrum tuõrum : *
quia ipsam vólui.

Inclina cor meum in te-
stimõnia tua , * & non in
avaritiam.

Averte õculos meos ne
videant vanitãtem : * in
via tua vivifica me.

Statue servo tuo elõ-
quium tuum , * in timõ-
re tuo.

Amputa opprobrium
meum , quod suspicãtus
sum : * quia iudicia tua
iucũda.

Ecce concupivi mandãta
tua : * in æquitate tua vi-
vifica me.

Et veniat super me mise-
ricõrdia tua Dõmine : *
salutare tuum secundũ
elõquium tuum.

Et respondẽbo expro-
brãntibus mihi verbum : *

quia sperãvi in sermõni-
bus tuis.

Et ne auferas de ore
meo verbum veritãtis us-
quequãque : * quia in ju-
diciis tuis supersperãvi.

Et custõdiam legem tuam
semper , * in sæculum &
in sæculum sæculi.

Et ambulabam in latitu-
dine : * quia mandãta tua
exquisivi.

Et loquẽbar in testimo-
niis tuis in conspẽctu re-
gnũ : * & non confun-
dẽbar.

Et meditãbar in mandã-
tis tuis , * quæ dilexi.

Et levãvi manus meas
ad mandata tua , quæ di-
lexi : * & exercẽbar in
justificatiõibus tuis.

Memor esto verbi
tuiservo tuo , * in
quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolãta est in
humilitãte mea : * quia
elõquium tuum vivificã-
vit me.

Supãrbi iniquẽ agẽbant
usquequãque : * à lege
au-

autem tua non declinavi.

Memor fui judiciórum tuórum à sæculo Dómine : * & consolátus sum.

Defectio tenuit me , * pro peccatóribus derelinentibus legem tuam.

Cántabiles mihi erant justificatiónes tuæ , * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine : * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi :

Pórtio mea Dómine , * dixi , custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserêre mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * & convérsti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum , & non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me ; * &

legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgêbam ad confiténdum tibi , * super judicia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te , * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Bonitâtem fecisti cum servo tuo Dómine , * secúndum verbum tuum.

Bonitâtem , & disciplinam , & sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliârer ego delíqui : * propterea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * & in bonitâte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicâta est super me iniquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutâbor mandáta tua.

Coa-

Coagulatum est sicut lac
cor eorum : * ego vero
legem tuam meditatus
sum.

Bonum mihi quia humi-
liasti me ; * ut discam ju-
stificatiões tuas.

Bonum mihi lex oris tui,
* super millia auri & ar-
gēti.

Manus tuæ fecerunt me,
& plasmaverunt me : *
da mihi intellēctum , &
discam mandata tua.

Qui timent te , videbunt
me , & lætabuntur : * quia
in verba tua supersperavi.

Cognovi Dōmine quia
æquitas judícia tua : * &
in veritate tua humiliasti
me.

Fiat misericordia tua ut
consolētur me , * secūn-
dum elōquium tuum ser-
vo tuo.

Veniant mihi miseratiō-
nes tuæ , & vivam , * quia
lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi,
quia injūstè iniquitatem
fecerunt in me : * ego

autem exercēbor in man-
datis tuis.

Convertantur mihi ti-
mētes te , * & qui no-
verunt testimōnia tua.

Fiat cor meum immacu-
lātum in justificatiōnibus
tuis , * ut non confundar.

*Antiphona, Capitulum,
y. brev. & Oratio , Offi-
cio convenientia.*

AD SEXTAM.

Hymnus.

Rector potens , verax
Deus,

Qui tēperas rerum vi-
ces,

Splendōre manē illūmi-
nas,

Et ignibus meridiem.

Extingue flammās litium,
Aufer calōrem nōxium,
Confer salūtem cōrpo-
rum,

Veramque pacem cōr-
dium.

Præsta , Pater piissime,
Patrīque compar Unice,
Cum Spīritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

An-

Antiphona competens.

Psalmus.

Defecit in salutâre
tuum ânima mea,*
& in verbum tuum super-
sperâvi.

Defecerunt óculi mei in
elóquium tuum,* dicén-
tes: Quando consolábe-
ris me?

Quia factus sum sicut
uter in pruina:* justifi-
cations tuas non sum ob-
lîtus.

Quot sunt dies servi tui:
* quando fácies de perse-
quentibus me iudicium?

Narraverunt mihi iniqui
fabulations:* sed non
ut lex tua.

Omnia mandâta tua vé-
ritas:* iniqué persecúti
sunt me, ádjuva me.

Paulò minus consumma-
verunt me in terra:*
ego autem non dereliqui
mandâta tua.

Secúndum misericórdiam
tuam vivifica me:* &
custódiam testimónia oris
tui.

In ætérnum Dómine,*
verbum tuum pérmanet
in cælo.

In generatiônem & gene-
rationem véritas tua:*
fundásti terram,* & pér-
manet.

Ordinatióne tua persevê-
rat dies:* quóniam óm-
nia serviunt tibi.

Nisi quòd lex tua medi-
tatio mea est:* tunc for-
tè periissem in humilitâte
mea.

In ætérnum non oblivís-
car justificatiónes tuas:*
quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum
me fac:* quóniam justi-
ficiatiónes tuas exquisivi.

Me expectaverunt pecca-
tóres ut pérderent me:*
testimónia tua intelléxi.

Omnis consummationis
vidi finem:* latum man-
dâtum tuum nimis.

Quomodò diléxi le-
gem tuam Dómi-
ne?* tota die me-
ditatio mea est.

Super inimicos meos pru-
B dén-

déntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua , * super mel ori meo !

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum , * & lumen sémitis meis.

Jurávi , & statui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequâque Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine : *

& judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * & legem tuam non sum oblítus.

Posuerunt peccatóres láqueum mihi : * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum , * propter retributiónem.

Iníquos odio hábui : * & legem tuam diléxi.

Adjútor & suscéptor meus es tu : * & in verbum tuum supersperávi.

Declinâte à me maligni : * & scrutabor mandáta Dei mei.

Suscipe me secúndum elóquium tuum , & vivam : * & non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me , & salvus ero : * & meditabor in justificatióne tuis semper.

Sprevísti omnes discedentes

tes

tes à iudiciis tuis : * quia
injústa cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi
omnes peccatores terræ : *
ideò diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo car-
nes meas : * à iudiciis
enim tuis tímui.

Feci iudicium & justí-
tiam : * non tradas me
calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in
bonum : * non calumnién-
tur me superbi.

Oculi mei defecerunt in
salutáre tuum : & in eló-
quium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo se-
cúndum misericórdiam
tuam : * & justificatiónes
tuas doce me.

Servus tuus sum ego : *
da mihi intellectum , ut
sciam testimónia tua.

Tempus faciendi Dómi-
ne : * dissipavérunt le-
gem tuam.

Ideò diléxi mandáta tua,
* super áurum & topá-
zion.

Proptéreà ad omnia man-

dáta tua dirigêbar : * om-
nem viam iniquam ódio
hábuí.

**Antiphona , Capitu-
lum , v. brev. & Oratio,
Officio convenientia.**

AD NONAM.

Hymnus.

Rerum Deus tenax
vigor,

Immôtus in te pérma-
nens,

Lucis diurnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen vésperè,
Quo vita nusquád deci-
dat,

Sed præmium mortis sa-
cræ

Perénis instet glória.

Præsta , Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Antiphona competens.

Psalmus.

Mirabilia testimónia
tua : * ideò scrútá-
ta est ea ánima mea.

B 2

D e-

Declaratio sermonum
tuorum illuminat : * &
intellectum dat parvulis.

Os meum aperui , & at-
traxi spiritum : * quia
mandata tua desideraba-
m.

Aspice in me , & miserere
mei , * secundum judi-
cium diligentium nomen
tuum.

Gressus meos dirige se-
cundum eloquium tuum :
* & non dominetur mei
omnis injustitia.

Redime me a calumniis
hominum : * ut custodi-
am mandata tua.

Faciem tuam illumina
super servum tuum : * &
doce me justificationes
tuas.

Exitus aquarum deduxerunt
oculi mei : * quia
non custodierunt legem
tuam.

Justus es Domine : * &
rectum judicium tuum.

Mandasti justitiam testi-
monia tua : * & veritatem
tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus
meus , * quia obliti sunt
verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum
vehementer , * & servus
tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego,
& contemptus : * justifi-
cationes tuas non sum ob-
litus.

Justitia tua , justitia in
aeternum : * & lex tua
veritas.

Tribulatio & angustia
invenierunt me : * manda-
ta tua meditatio mea est.

Aequitas testimonia tua
in aeternum : * intelle-
ctum da mihi , & vivam.

Clamavi in toto cor-
de meo , exaudi me
Domine : * justificationes
tuas requiram.

Clamavi ad te , salvum
me fac : * ut custodiam
mandata tua.

Praeveni in maturitate , &
clamavi : * quia in verba
tua supersperavi.

Praevenerunt oculi mei
ad

ad te dilúculò : * ut medítârer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine : * & secúndum iudicium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequétes me iniquitati : * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu Dómine : * & omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognóvi de testimoniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitatem meam, & éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica iudicium meum, & rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine : * secúndum iudicium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur

me, & tríbulant me : * à testimoniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandâta tua diléxi Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Principium verbôrum tuôrum veritas : * in ætérnum ómnia iudicia justitiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis : * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætâbor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spolia multa.

Iniquitâtem ódio hábui, & abominâtus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die láudem dixi tibi, * super iudicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : & non est illis scándalum.

Ex-

Expectâbam salutâre
tuum Dómine : * & man-
dâta tua diléxi.

Custodîvit ânima mea te-
stimónia tua : * & dilé-
xit ea veheménter.

Servâvi mandâta tua , &
testimónia tua : * quia
omnes viæ meæ in cons-
péctu tuo.

Appropínquet deprecá-
tio mea in conspéctu tuo
Dómine : * juxta eló-
quium tuum da mihi in-
telléctum.

Intret postulátio mea in
conspéctu tuo : * secun-
dum elóquium tuum éri-
pe me.

Eructábunt lábia mea
hymnum , * cum do-
cuéris me justificatiónes
tuas.

Pronuntiâbit língua mea
elóquium tuum : * quia
ómnia mandata tua æqui-
tas.

Fiat manus tua , ut sal-
vet me : * quóniam man-
dâta tua elégi.

Concupívi salutâre tuum

Dómine : * & lex tua me-
ditátio mea est.

Vivet ânima mea , &
laudâbit te : * & judícia
tua adjuvábunt me.

Errâvi , sicut ovis quæ
périit : * quære servum
tuum , quia mandâta tua
non sum oblîtus.

*Antiphona , Capitu-
lum , r̄. brev. & Oratio,
Officio convenientia.*

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit *r̄*. Jube
domne benedícere. **Bene-
dict.** Noctem quiêtam, &
finem perféctum concêdat
nobis Dóminus omnípo-
tens. *r̄*. Amen.

Lectio brevis. 1. Petr. 5. c.

FRatres , sóbrii stôte,
& vigilâte : quia ad-
versárius vester diabolus
tamquam leo rúgiens cír-
cuit , quærens quem dé-
voret : cui resístite fortes
in fide. Tu autem Dómi-
ne miserêre nobis. *r̄*. Deo
grátias. *r̄*. Adjutórium

nos-

nostrum in nómine Dó-
mini. **R.** Qui fecit cælum
& terram.

Pater noster, **dicitur to-
tum secretò. Deinde facta
Confessione, & Absolu-
tione dicitur V.**

CONvèrte nos Deus
salutâris noster. **R.**
Et avèrte iram tuam à
nobis. **V.** Deus in adjutó-
rium meum intènde. **R.**
Dómine ad adjuvándum
me festína. **Gloria Patri.**
Añã. Miserêre.

Psalmus 4.

CUM invocârem, ex-
audîvit me Deus ju-
stítiaæ meæ: * in tribula-
tiône dilatásti mihi.

**Miserêre mei, * & ex-
audi oratióem meam.**

Fílii hóminum úsquequò
gravi corde? * ut quid
dilígitis vanitâtem, &
quæritis mendácium?

Et scitôte quóniam miri-
ficâvit Dóminus sanctum
suum: * Dóminus exáu-
diet me, cùm clamávero
ad eum.

15
Irascimini, & nolíte pec-
câre: * quæ dicitis in
córdibus vestris, in cubí-
libus vestris compungí-
mini.

Sacrificâte sacrificium ju-
stitiæ, & sperâte in Dó-
mino. * Multi dicunt: **Quis
osténdit nobis bona?**

Signatum est super nos
lumen vultus tui Dómine:
* dedísti lætitiám in cor-
de meo.

A fructu fruménti, vini,
& ólei sui * multiplicáti
sunt.

In pace in idípsum *
dórmiam, & requièsçam;
Quóniam tu Dómine sin-
gulariter in spe * consti-
tuísti me.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperâvi,
non confúndar in æ-
tèrnum: * in justítia tua
libera me.

Inclína ad me aurem
tuam, * accelera, ut
èruas me.

Esto mihi in Deum pro-
te-

tectorem, & in domum
refugii: * ut salvum me
facias.

Quoniam fortitudo mea,
& refugium meum es tu:
* & propter nomen tuum
deduces me, & enutries
me.

Educes me de laqueo
hoc, quem absconderunt
mihi: * quoniam tu es
protector meus.

In manus tuas commendo
spiritum meum: * re-
demisti me Domine Deus
veritatis.

Psalmus 90.

Qui habitat in adju-
torio Altissimi, *
in protectione Dei
caeli commorabitur.

Dicet Domino: Suscep-
tor meus es tu, & refu-
gium meum: * Deus meus
sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit
me de laqueo venantium,
* & a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit
tibi: * & sub pennis ejus
sperabis.

Scuto circumdabit te ve-
ritas ejus: * non timebis
a timore nocturno.

Asagitta volante in die,
a negotio perambulante
in tenebris, * ab incursu,
& daemonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille,
& decem millia a dextris
tuis: * ad te autem non
appropinquabit:

Verumtamen oculis tuis
considerabis: * & retri-
butionem peccatorum vi-
debis.

Quoniam tu es Domine
spes mea: * altissimum
posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te ma-
lum: * & flagellum non
appropinquabit tabernacu-
lo tuo.

Quoniam Angelis suis
mandavit de te: * ut cu-
stodiant te in omnibus viis
tuis.

In manibus portabunt te:
* ne forte offendas ad la-
pidem pedem tuum.

Super aspidem & basilis-
cum ambulabis: * & con-
cul-

culcâbis leônem & dracônem.

Quóniam in me sperâvit, liberâbo eum : * protégam eum , quóniam cognôvit nomen meum.

Clamâbit ad me , & ego exâudiam eum : * cum ipso sum in tribulatiône, erípiam eum , & glorificâbo eum.

Longitúdine diêrum replêbo eum : * & osténdam illi salutâre meum.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum , * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini , * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta , * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion , * qui fecit cælum & terram.

Añã. Miserêre mihi Dómine , & exâudi oratiônem meam.

Hymnus.

TE lucis ante términum

Rerum Creâtor póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul & custódia.

Procul recédant somnia,
Et nóctium phantasmata;
Hostémque nostrum cômprime,

Ne polluéantur cörpera.

Præsta , Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spírítu Parâclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum. Jer. 14. b.

TU autem in nobis es Dómine , & nomen sanctum tuum invocatum est super nos , ne derelínquas nos Dómine Deus noster. **R.** Deo gratias.

R. brev. In manus tuas Dómine , * Comméndo spiritum meum. In manus tuas. **ÿ.** Redemísti nos Dómine Deus veritátis. Comméndo. **G**loria Patri. In manus. **ÿ.** Custódi

C

di

di nos Dómine ut pupíl-
lam óculi. *R.* Sub umbra
alârum tuarum prótege
nos.

Aña. Salva nos.

Canticum Simeonis.

Luce 2. c.

Nunc dimíttis servum
tuum Dómine, *
secúndum verbum tuum
in pace:

Quia vidérunt óculi mei
* salutâre tuum,

Quod parâsti * ante fá-
ciem ómnium populô-
rum.

Lumen ad revelatiônem
géntium, * & glóriam
plebis tuæ Israël.

Gloria Patri.

Aña. Salva nos Dómine
vigilâtes, custódi nos
dormiéntes: ut vigilêmus
cum Christo, & requies-
câmus in pace.

ψ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

*O*remus. *Oratio.*

Visita, quæsumus Dó-
mine, habitatiônem
istam, & omnes insídias
inimíci ab ea longè repél-
le: Angeli tui sancti há-
bitent in ea, qui nos in
pace custódiant: & bene-
dictio tua sit super nos
semper. Per Dóminum.

ψ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

ψ. Benedicâmus Dómino.

R. Deo grátias.

Benedictio. Benedicat &
custódiat nos omnípotens
& miséricors Dóminus,
Pater, & Fílius, & Spí-
ritus Sanctus. *R.* Amen.

*Et non dicitur: Fidé-
lium ánimæ. Sed imme-
diatè dicitur una ex An-
tiphonis B. MARIÆ pro
tempore.*

*Deindè dicitur secretò,
Pater noster, Ave Ma-
ría, & Credo.*

LAUS DEO, ET B. MARIÆ.

DIE III. DECEMBRIS.

IN FESTO

S. MAURI MARTYRIS.

DUPLEX I. CLAS.

**Omnia de Comuni
unius Martyris (præter
ea quæ hic assignantur)
cum comm. Advent.**

Oratio.

PRæsta quæsumus om-
nipotens Deus : ut
qui beati Máuri mártiris
tui natalítia cólimus , in-
tercessióne ejus in tui nó-
minis amóre roborémur.
Per Dóminum nostrum.

In i. Noct. Lectiones:
Fratres , debitores , de
**Comuni plurimorum
Mart.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MAurus paréntes há-
buit honestissimos,
Cláudium Tribûnum , &

Hiláriam , utrûmque már-
tyrem. A patre felicius
Euangélio quàm natúræ
génitus , non modò usû-
ram vitæ mortâlis , sed
immortâlis fidei lucem
accépit. Cláudius enim
sub Numeriáno Impera-
tôre , cum jussu Prætôris
Celerini sanctum Chry-
sánthum in suam potestâ-
tem accepisset , ut eum vi
tormentorum , & metu
mortis à Christo retráhe-
rét , contrà quàm putá-
rat , vi miraculôrum , exí-
mia fortitúdine , divíno
sermône mártiris , ipse ad
Christum adjúctus est,
atque ut primùm Euan-
gélii lumen inspéxit , ni-
hil habuit antiquiùs, quàm
ut idem univérsis militi-
bus,

C 2

bus,

bus, toti familiæ, uxóri præsertim, atque Jásoni, Maurôque filiis impertiret. Id Deo juvante, & animante verba Cláudii, ita succèssit è senténtia, ut ómnibus lustráti fonte baptismatis, in primis filii insígnem quemdam fervôrem spíritus præ se ferrent.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. **V.** Descenditque cum illo in foveam: & in vínculis non dereliquit eum. Et dedit illi claritátem.

Lectio v.

RE ad Imperatórem deláta, jussit Numeriánus ante ómnia ad álios deterréndos indigníssimo supplicio áffici Cláudium; tum habéri quæstiônem sevêram de ceteris, & síngulos, ut

quisque Christum respúere, atque idôla venerári nollet, cápite plecti. Máurus imperterritus adolescens, cùm ad spectáculum patérni supplicii, æmulatiône pótius, quàm miseratiône commoverêtur, non ad aliénæ vitæ servandæ, sed ad suæ profundéndæ stúdiùm exarsit. Quare patris non retardátus poena, sed fortitúdine confirmátus; non morte detérritus, sed animátus exémplo, imperatóriis ministris se statim exhibuit, fidémque spontè atque generosè, non modò lingua, sed étiam cervíce professus est.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte labiôrum ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcédinis: posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Le-

Lectio vi.

EX quo securi percussus, non degener filius paternam constantiam expressit, martyrii coronam accepit, aliosque milites omnes ad imitationem sui tantum accendit, ut singuli deinceps eadem confessione eandem mortem oppeterent. Ejus corpus, & fratris, qui decollatus una fuerat, sancta Hilaria mater in sepulchro, quod erat ad suum praedium, condidit; in quo & comprehensa est, cum illud, frequentissime veneratua sacra amataque pignora, ingrederetur: sed satellites, qui praestolabantur egressuram, elusit; nam, uti precata fuerat, animam ibi Deo in oratione reddidit, filiisque Jasoni, & Mauro spiritum, corpusque conjunxit. Cujus Mauri corpus Clementis Octavi Pontificis Maximi

dono ex Urbe in Hispaniam translatum, Valentiae in Ecclesia Seminarii Corporis Christi honorifice conditum est.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: *Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vitae & intellectus: & aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papae in Euang. Si quis vult post me venire, de Communi unius Martyris.

Missa: In virtute tua, de Communi unius Martyr. cum Euangelio: Si quis vult post me venire.

DIE XIX. JANUAR.

In festo B. Nicolai Factoris Confessoris.

Duplex minor.

Omnia de Communi Conf.

*Conf. non Pont. præter
sequentia. In Hymn. Iste
Confessor, mut. 3. y.
1. Strophæ.*

Oratio.

DEus, qui Beatum
Nicolaum Confes-
sorem tuum ineffabili cha-
ritatis tuæ igne succensum
te puro corde sectari feci-
sti; da nobis famulis tuis,
ut eodem spiritu reple-
ti, & charitate ferventes,
viam mandatorum inof-
fenso pede curramus. Per
Dóminum :: in unitate
ejusdem &c.

*In i. Nocturno. Lect. de
Scriptura.*

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Nicolaus Valentiaë E-
detanorum piis pa-
rentibus ortus ab ineunte
ætate præclara futuræ san-
ctitatis edidit documenta.
Quinque enim annos na-
tus ter singulis hebdoma-

dis jejunabat, pane tan-
tum, & aqua contentus;
obsonia sibi parata alacri-
ter pauperibus elargieba-
tur; atque egenorum, &
leprosoꝝ manibus, ti-
biisque, sanie licet ma-
nantibus, pia oscula da-
bat: Quibus sane, aliis-
que christianæ perfectio-
nis exemplis famula do-
mûs Maura commota ma-
humeticam ejuravit su-
perstitionem. Adolescens
ægrotos in nosocomiis cre-
brò invisebat, propriis
ipse manibus illis inser-
viebat; omnique studio
nobiles Viros, ac Matro-
nas Civitatis ad id operis
alliciebat. Quæ, & alia
miranda pietatis, & cha-
ritatis opera, in quibus
mirifice enituit, ad mor-
tem usque nunquam di-
misit. Mundi, sui que con-
temptor pecuniæ sum-
mam ei ad connubium
oblatam strenue recusa-
vit: ac parentum blandi-
mentis ipsum in matri-
mo-

monium collocare adnitentium invicta constantia restitit. Exinde de regulari aliquo Instituto amplectendo seriò cogitare coepit. Itaque Observantiæ S. Francisci nomen dare decernens, ad Coenobium S. Mariæ à Jesu Valentiaë clanculum secessit, ibique non tam precibus, quam lacrymis à Superiore habitum obtinuit. Tyrocinio exacto, professionem emisit; Sacrisque Ordinibus initiatus, verbi Dei prædicationi totum se dedit.

Lectio v.

E Lucebat in eo summa vitæ innocentia, comitas, verecundia: ob quas egregias animi dotes, difficile dictu est, quot ad meliorem frugem traduxerit, quotque è vitiorum coeno ad viam salutis revocaverit. Ad hæc priusquam in concionem ascenderet, ter flagris se

cædere consuevit. Diris subinde ciliciis, flagellis, ac jejuniis corpus suum continue macerabat, nullique unquam pepercit afflictationi ad pravas affectiones cohibendas. Nudis semper pedibus incessit: cogente vero morbo, subjecta obtectus solea, ac simplici contentus tunica. Noctes sæpe insomnes traduxit; ac pro eo, quo erga Jesu Christi Passionem æstuabat, amore, binos integros annos ad Crucifixi pedes excubasse, memoriæ est proditum. Vultus ejus, etsi poenitentia attritus, singulari tamen Dei gratia vegetus semper, & venustus apparuit. Obedientia, paupertate, & pudicitia emicuit; nitidamque conscientiam suam, quam nulla mortali labe unquam foedase perhibetur, non modo sartam tectam servavit, sed dæmonem etiam specie mulieris formo-

mosæ indignis modis ad eam labefactandam turpiter ei insidiantem, vimque facientem vicit, ac profligavit. Tyrones, quibus præfuit, verbo, atque exemplo ad perfectionem evehere sedulo curavit. Truculentis, desperatisque hominibus necem sibimetipsis suspensio inferre conantibus superno lumine afflatus præsto adstitit, è mortis limine, faucibusque dæmonis liberavit, & ad criminis confessionem adduxit. Sanctis Ludovico Bertrando, & Paschali Baylòn, aliisque Viris doctrina, & sanctitate conspicuis fuit acceptissimus, & ab iisdem ob vitæ sanctimoniam summis laudibus celebratus.

Lectio vi.

A Joanna Austriaca Philippi II. sorore Matritum accitus, Excalceatarum Monialium,

quas vocant Regalium, Confessarii munus laudabiliter obivit. Orationi, & meditationi jugiter addictus, non semel à terra elevatus visus fuisse dicitur, ac frequentes adeo extases passus, ut interdum viginti quatuor horas in raptu deprehensus, diu, noctuque passim & ubique locorum ejusmodi deliciis perfueretur, facie ut plurimum inflammata, luce ex ea irradiante, & urentibus etiam carnibus. Idque frequentius ei contingebat in meditandis Sacris Fidei Mysteriis: potissimum vero oriebatur ex ferventissimo amore, quo erga Sacratissimam Eucharistiam flagrabat: quare aliquando inter Eucharisticum Panem distribuendum non solum miris extasibus extra se rapi, verum & Sacras Formas ad digitos suos saltare, raro quidem prodigio, observatum

tum perhibetur. Singula-
ri in Deum amore, ac in
Virginem Matrem pieta-
te effulsit, plurimisque
supernis Charismatis fuit
exornatus. Meritis tan-
dem, & laboribus plenus
in morbum incidit; ac sa-
tis memorando humilita-
tis exemplo, in stabulo
humari, semel iterumque
efflagitavit; proximique
obitus accepto nuntio, hi-
lari animo in illa verba
prorupit: *Lætatus sum
in his, quæ dicta sunt
mihî.* Sacramentis item
Ecclesiæ rite munitus pla-
cidissime obiit Valentiaë
extra Moenia in Conven-
tu Jesu. Defuncti Cada-
ver flexile, vegetum, ac
suavem spirans odorem
per novem dies, ut fide-
lium concursui fieret sa-
tis, insepultum remansit.
Triennio post exhuma-
tum, integrum adhuc fuit
inventum, ac Philippo II.
Hispaniarum Regi cons-
piciendum exhibitum est.

Postremò Dei Servum
Miraculis etiam clarum
Pius VI. Pontifex Maxi-
mus solemnî ritu Beato-
rum fastis adscripsit.

In iii. Nocturno. Lect. de
Commun. I. loco.

DIE XXII. JANUAR.

In festo S. Vincentii Mar-
tyris. Duplex I. clas.
cum Octava.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Invictus martyr Vincen-
tius, victo tyranno, in-
signem hodiè victoriæ
palmam cælo intulit.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dó-
mino meo: * Sede
à dextris meis:

Donec ponam inimicos
tuos, * scabellum pe-
dum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emít-

D

tet

tet Dóminus ex Sion : *
dominâre in mediò inimi-
côrum tuôrum.

Tecum princípium in die
virtûtis tuæ in splendó-
ribus sanctôrum : * ex
útero ante Lucíferum gé-
nui te.

Jurâvit Dóminus, & non
poenitêbit eum : * Tu es
sacérdos in ætérnum se-
cúndum órđinem Melchí-
sedech.

Dóminus à dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ
reges.

Judicâbit in natió nibus,
implêbit ruínas : * con-
quassâbit cápita in terra
multôrum.

De torrén te in via bibet :
* proptérea exaltâbit ca-
put.

Añã. Invíctus martyr
Vincéntius, victo tyrán-
no, insígnem hódie vi-
ctóriæ palmam cælo ín-
tulit.

Añã. Valérius Epíscopus,
& ejus Levíta Vincentius
spe felícis victóriæ illécti,

ad confessiônem Christi
alácritér cucurrérunt.

Psalmus 110.

Confitêbor tibi Dómi-
ne in toto corde
meo ; * in consílio justô-
rum, & congregatione.

Magna ópera Dómini : *
exquisíta in omnes volun-
tates ejus.

Confêssio & magnificén-
tia opus ejus : * & justí-
tia ejus manet in sæculum
sæculi.

Memóriam fecit mirabí-
lium suôrum, miséricors
& miserâtor Dóminus : *
escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum
testaménti sui : * virtû-
tem óperum suôrum an-
nuntiâbit pópulo suo :

Ut det illis hereditâtem
géntium, * ópera má-
nuum ejus véritas & judí-
cium.

Fidélia omnia mandâta
ejus : confirmâta in sæcu-
lum sæculi, * facta in ve-
ritâte & æquitâte.

R'e-

Redemptiōnem misit pópulo suo : * mandâvit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus facientibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Añã. Valerius Epíscopus, & ejus Levíta Vincéntius spe felícis victóriæ illécti, ad confessiōnem Christi alácritér cucurrérunt.

Añã. Profitémur, ò Daciâne, Christianæ religionis nos esse cultóres, & uníus veri Dei servos, ac testes.

Psalmus III.

Beatús vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítia in domo ejus, * & justítia ejus

manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * misericors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditiōne mala non timébit.

Parátum cor ejus sperâre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despiciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & irascétur, déntibus suis fremet & tabéscet : * desiderium peccatórum peribit.

Añã. Profitémur, ò Daciâne, Christianæ religiōnis nos esse cultóres, &

unius veri Dei servos, ac testes.

Añã. Pro Christi nomine pugnaturi spirituália arma suscipimus, minas tuas, atque supplicia nihil metuentes.

Psalmus 112.

Laudate pueri Dominum: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, * & super cælos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * & humilia respicit in cælo & in terra?

Suscitans à terra inopem, * & de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.

Añã. Pro Christi nomine pugnaturi, spirituália arma suscipimus, minas tuas, atque supplicia nihil metuentes.

Añã. Cùm Vincéntius in equúleo discerperétur, hoc se semper optasse, & votis ómnibus exquisivisse dicêbat.

Psalmus 116.

Laudate Dominum omnes Gentes: * laudate eum omnes populi.

Quóniam confirmata est super nos misericordia ejus: * & veritas Domini manet in ætérnum.

Añã. Cùm Vincéntius in equúleo discerperétur, hoc se semper optasse, & votis omnibus exquisivisse dicêbat.

Capitulum. Apoc. 3. b.

Qui vicerit, vestiétur vestiméntis albis, & non delébo nomen

men

men ejus de libro vitæ, & confitêbor nomen ejus coràm Patre meo, & coràm Angelis ejus.

Hymnus. Ex Prudent.

BEâte Martyr prospera
Diem triumphâlem tuum;
Quo sânguini merces tibi
Corôna vincénti datur.

Hic te ex ténebris sæculi,
Tortóre victo, & jûdice,
Evéxit ad cælum dies,
Christóque ovântem red-
didit.

Nunc Angelôrum párti-
ceps

Collúces insígni stola;
Quam testis indomâbilis
Rivis cruóris láveras.

Adesto nunc, & pécipe
Voces précantûm suppli-
ces,

Nostri reâtus éfficax
Orâtor ad thronum Patris.

Laus, & perénnis glória
Patri sit atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

ÿ. Glória & honóre co-
ronásti eum Dómine.

✠. Et constituísti eum su-
per ópera mánuum tuá-
rum.

Añã. Vincénti dabo éde-
re de ligno vitæ, quod
est in paradíso Dei mei,
allelúia.

*Canticum B. Mariæ Vir-
ginis. Luc. I. c.*

MAgníficat * ánima
mea Dóminum:
Et exultâvit spíritus meus
* in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitâ-
tem ancillæ suæ: * ecce
enim ex hoc beâtam me
dicent omnes generatió-
nes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est: * & san-
ctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à
progenie in progenies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bra-
chio suo: * dispérsit su-
pérbos mente cordis sui.

Depósuit potêntes de se-
de,

de, * & exaltâvit hû-
miles.

Esurientes implêvit bo-
nis: * & dívites dimísit
inânes.

Suscêpit Israël púerum
suum, * recordâtus mi-
sericórdiæ suæ.

Sicut locûtus est ad pa-
tres nostros, * Abraham,
& semini ejus in sæcula.

Glória Patri, & Fílio.

Aña. Vincénti dabo éde-
re de ligno vitæ, quod
est in paradíso Dei mei,
allelúia.

Oratio.

ADésto Dómine sup-
plicationibus no-
stris, ut qui ex iniquitâte
nostra reos nos esse co-
gnóscimus, beáti Vincén-
tii mártiris tui interces-
sióne liberémur. Per Dó-
minum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitat.

Christum Dóminum, qui

beátum coronâvit Vin-
céntium, * Veníte ado-
rêmus.

Christum Dóminum, qui
beátum coronâvit Vin-
céntium, veníte adorê-
mus.

Psalm. 94.

Veníte, exultémus
Dómino, jubilê-
mus Deo salutári nostro:
præoccupémus fáciem e-
jus in confessiône, & in
psalmis jubilêmus ei.

Christum Dóminum, qui
beátum coronâvit Vin-
céntium, veníte adorê-
mus.

Quóniam Deus magnus
Dóminus, & Rex mag-
nus super omnes deos:
quóniam non repellet Dó-
minus plebem suam, quia
in manu ejus sunt omnes
fines terræ, & altitú-
dines móntium ipse cónspicit.

Veníte adorêmus.

Quóniam ipsius est mare,
& ipse fecit illud, & ári-
dam fundavérunt manus
ejus:

ejus: veníte adorêmus, & procidâmus ante Deum: plorêmus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Christum Dóminum, qui beátum coronâvit Vincéntium, veníte adorêmus.

Hódiè si vocem ejus audiéritis, nolíte obdurâre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in deserto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Veníte adorêmus.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde: ipsi verò non cognovérunt vias meas, quibus jurâvi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Christum Dóminum, qui beátum coronâvit Vin-

céntium, veníte adorêmus.

Gloria Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum. Amen.

Veníte adorêmus.

Christum Dóminum, qui beátum coronâvit Vincéntium, veníte adorêmus.

Hymnus.

CUM jam satélles impius

Præcinctus atris légibus,
Litâre divis géntium,
Ferro & caténis cógeret.

Exclâmat híc Vincéntius:

Tu saxa, tu lignum colas;

Tu mortuórum mórtuus
Fias deórum póntifex.

Nos lucis auctórem Patrem,

Ejusque Christum Fílium,

Qui solus, ac verus Deus,
Daciâne, confitébimur.

Tor-

Torménta , carcer , úngula,
Stridénsque flammis lámína,
Atque ipsa poenârum última
Mors , Christiánis ludus
est.

Deo Patrí sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spírítu Paráclito,
Nunc , & per omne sæculum. Amen.

In primo Nocturno.

Añã. Vincéntius corpore licèt laceráto , & ministris torquéndò deficientibus, constans tamen in equúleo , atque invíctus perstábat.

Psalmus I.

Beátus vir , qui non ábiit in consílio impiôrum , & in via peccatórum non stetit , * & in cáthedra pestilentíæ non sedit:

Sed in lege Dómini voluntas ejus , * & in lege

ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquârum,* quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non defluet : * & omnia quæcúmque fáciat prosperabúntur.

Non sic impii , non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent impii in judicio : * neque peccatóres in consílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * & iter impiôrum períbit.

Añã. Vincéntius corpore licèt laceráto , & ministris torquéndò deficientibus, constans tamen in equúleo , atque invíctus perstábat.

Añã. Depósitus ex equúleo cùm ad ignem raperêtur , moras carníficum

ar-

arguendo , ad poenam lætus properâbat.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt gentes , * & populi meditati sunt inania ?

Astiterunt reges terræ , & principes convenerunt in unum * adversus Dominum , & adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum : * & projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cælis iridèbit eos : * & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquètur ad eos in ira sua , * & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus , * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu , ego hodiè genui te.

Postula à me , & dabo tibi gentes hæreditatem

tuam , * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea , * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore : * & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam , nequando irascatur Dominus , * & pereatis de via justa.

Cùm exarserit in brevi ira ejus , * beati omnes qui confidunt in eo.

Añã. Depositus ex equuleo , cùm ad ignem raperetur , moras carnificum arguendo , ad poenam lætus properâbat.

Añã. Intrèpidus candentis ferri machinam ultrò conscendit , & erectis in cælum oculis Dominum precabatur.

Psalmus 3.

Domine , quid multiplicati sunt qui
E tri-

tríbulant me? * multi insúrgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscep-tor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dómi-num clamávi: * & ex-audívit me de monte san-cto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum: * & exur-réxi, quia Dóminus sus-cépit me.

Non timébo míllia pó-puli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes pec-catórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum be-nedíctio tua.

Añã. Intrépidus candén-tis ferri máchinam ultrò conscéndit, & eréctis in

cælum óculis Dóminum precabâtur.

Y. Glória & honôre co-ronásti eum Dómine.

R. Et constituísti eum su-per ópera manuum tuá-rum.

Pater noster. **Absolutio.** Exáudi Dómine.

Y. Jube domne. **Bene-díctio.** Benedíctiône per-pétua.

De Epístola secúnda beá-ti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 4. b.

Habêmus thesaurum istum in vasis fictí-libus: ut sublimitas sit virtútis Dei, & non ex nobis. In ómnibus tribu-latióne patimur, sed non angustiámur: apo-riámur, sed non desti-tuímur: persecutióne patimur, sed non dere-linquitur: dejicimur, sed non perímus: semper mortificatióne Jesu in

cór-

córpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corpóribus nostris.

R. Custodívit eum Dóminus ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum: * Certámen forte dedit illi, ut vinceret, & scíret quóniam omnium poténtior est sapientia.

V. Descéndit cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum, & dedit illi claritátem ætérnam. Certámen. **Benedictio.** Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum: ut & vita Jesu manifestetur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis. Habéntes autem eúmdem spíritum fidei, sicut scriptum est: Cré-

didi propter quod locútus sum: & nos crédimus, propter quod & lóquimur: sciéntes quóniam qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit, & constituet vobíscum. Omnia enim propter vos: ut grátia abúndans, per multos in gratiárum actióne abúndet in glóriam Dei.

R. Si jubes pater sancte, respónsis judicem aggrediar. Jam tibi, ò fili, divíni verbi curam commiseram: * Nunc quoque pro fide, qua stamus, respónsa commítto. **V.** Magna jam pridem cum laude, & crédito mihi pópuli utilitáte, meo múnere fugebâris. Nunc quoque. **Benedictio.** Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

Propter quòd ñon defícimus: sed licèt is, qui foris est, noster homo corrumpâtur: tamèn

is, qui intus est, renovatur de die in diem. Id enim, quod in praesenti est momentaneum & leve tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in nobis, non contemplantibus nobis quae videntur, sed quae non videntur. Quae enim videntur, temporalia sunt, quae autem non videntur, aeterna sunt.

R. Ecce jam in sublime agor, & omnes principes tuos tyranne despicio. * Sum enim paratus ad omnia pro Christo tormenta perferenda.

V. Insurge ergo, & scies divina me adiutum virtute plus posse dum torqueor, quam possis ipse qui torques. Sum enim.

Gloria Patri. Sum enim.

In secundo Nocturno.

Añã. Oblatum est torrendum in craticula no-

bile Vincentii corpus, sed illi craticula lectus quietis erat.

Psalmus 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus iustitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiae, & sperate in Domino: * Multi dicunt:

Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lu-

lumen vultus tui Dómine : * dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu fruménti , vini , & ólei sui * multiplicãti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam , & requiêscam ;

Quóniam tu Dómine singulariter in spe * constituisti me.

Añã Oblãtum est torrêndum in craticula nóbile Vincéntii corpus , sed illi craticula lectus quiêtis erat.

Añã. Discérptus , atque exústus Vincéntius univêrsis Ecclésiis odôrem suæ sanctitãtis infûdit.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pèrcipe Dómine , * intèllige clamôrem meum.

Inténde voci oratiônis meæ , * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orãbo : *

Dómine manè exáudies vocem meam.

Manè astãbo tibi & vidêbo : * quóniam non Deus volens iniquitãtem tu es.

Neque habitãbit juxta te malignus ; * neque permanêbunt injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes , qui operãntur iniquitãtem : * perdes omnes , qui loquúntur mendácium.

Virum sãnguinum & dolôsum abominãbitur Dóminus : * ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorãbo ad templum sanctum tuum in timôre tuo.

Dómine deduc me in justitia tua , * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepulchrum patens est gut-

guttur eorum, linguis
suis dolose agebant, *
iudica illos Deus.

Decidant a cogitationibus
suis, secundum multitudinem
impietatum eorum expelle eos, *
quoniam irritaverunt te Domine.

Et latentur omnes, qui
sperant in te, * in aeternum
exultabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes,
qui diligunt nomen
tuum, * quoniam tu benedices
justo.

Domine, ut scuto bonae
voluntatis tuae * coronasti nos.

Añã. Discerptus, atque
existus Vincencius, universis
Ecclesiis odorem
suae sanctitatis infudit.

Añã. Flammis quas pertulit,
omnium Christianorum
corda calefecit.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster,
* quam admi-

rabile est nomen tuum in
universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia
tua, * super caelos.

Ex ore infantium & lactentium
perfecisti laudem propter inimicos
tuos, * ut destruas inimicum
& ultorem.

Quoniam videbo caelos
tuos, opera digitorum
tuorum: * lunam & stellas,
quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es
ejus? * aut filius hominis,
quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab
Angelis, gloria & honore coronasti
eum: * & constituisti eum super
opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus
ejus, * oves & boves universas:
insuper & pecora campi.

Volucres caeli, & pisces
maris, * qui perambulans
semitas maris.

Dó-

Dómine Dóminus noster,
* quàm admirábile est no-
men tuum in univér-
sa terra!

Añã. Flammis quas pér-
tulit, ómnium Christia-
nórum corda calefecit.

✠. Posuisti Dómine su-
per caput ejus. **R.** Corô-
nam de lápide pretioso.

Pater noster. **Absolutio.**
Ipsíus píetas. **✠.** Jube
domne. **Benedictio** Deus
Pater omnípotens.

Lectio iv.

Vincéntius Oscæ in
Hísperia citeriôre
natus, ab ineúnte jam
ætate stúdio litterârum
déditus, & sacris lítteris
erudítus fuit. Huic Va-
lérius Cæsaraugustânus
Epíscopus, qui ob linguæ
impediméntum prædica-
tiônis múnere fungi non
póterat, partes prædican-
di pro se Euangélii com-
miserat. Quòd cùm Da-
ciânus, à Diocletiano &
Maximiano Hispániæ præ-

pósitus, qui Cæsaraugú-
stam eo témpore vénerat,
rescísset; Vincéntium unà
cùm Valério capi, &
utrúmque ad se Valén-
tiam, quò tunc ipse pro-
fisciscebâtur, vinctum ad-
dúci jubet. Ut autem eò
ventum est, primùm in
cárcerem & vinctula illo
in loco conjécti sunt, in
quo nunc è regiône tem-
pli Metropolitanì, intra
platéam ipsi adjúctam,
sacéllum beâto Vincén-
tio multis jam abhinc
annis constrúctum & de-
dicátum est. Ex quo ve-
tustâtis exémplo claríssi-
mi Mártiris virtus quo-
tidie commendâtur, &
hóminum pia ánimi de-
vótio in dies magis augê-
tur.

R. Ardêbat Vincéntius
extrínsecús tyránni sæ-
viéntis incéndiis, sed ma-
jor illum intrínsecus Chri-
sti amôris flamma torrê-
bat. * Qui dum Chri-
stum mente cogitâbat, frí-
gi-

gidum illi erat quidquid patiebatur.

v. Sed nec poterat ignium tormenta sentire, qui paradisi refrigeria spiritu possidebat. Qui. **Benedictio.** Christus perpetuæ.

Lectio v.

Quorum causa simul atque in iudicium deducta fuit, Daciânus adversus Vincéntium, qui acióri erat ingenio, gravissimis tormentis animadvertere statim decrevit. Ad eam igitur plateam, quæ à ficu nomen obtinuerat, & templo beatae Theclæ proxime adjacet, in qua damnati poenas tunc dare solébant, perductus Vincéntius, verbéribus acérrimè cæsus fuit. Quo supplicii genere constantissimè tolerato, quanta in illo esset animi virtus, apertè tyrânnus intelléxit. Cupiens igitur vehemen-

tióribus tormentis illum superâre, in próximam, & angústam cárcerem, qui prædicti templi ædificio comprehensus postea fuit, inclúdi ipsum, & in eotândiù retinéri voluit, donec eódem die & loco acrióra tormenta perférre cogerétur. Itaque illic equúleo tortus, & ferreis úngulis crudelissimè exarâtus, constantiam animi, & invíctam virtutem omnibus máximè declarâvit. Demùm ad eâmdem illam templi Metropolitâni plateam reductus, & craticulæ prunis subjéctis impósitus, cum nulla tormentorum vi, aut aliqua lenitate verbórum à propósito dedúci posset, in cárcerem testáceis fragmentis stratum mittitur; ut vis acúminis concísam superjécti corporis molem plus discinderet, & ingénti dolóre prióra vulnera instauráret.

V. Vincéntius nec tenebrósi cárceris angústis, nec tormentórum superátus est poenis. * Qui cùm in ipso cruciátu Deum confitebátur, divinæ bonitátis auxilia cælitus capiêbat.

Y. Protector fuit illi Deus, & adjûtor in tribulationibus. Qui. **Benedictio.** Ignem sui amôris.

Lectio vi.

TAndem cárcere nocte illa cælesti lumine illustráto, & custódis insólito splendóre obstupefactis, Daciânus, ne si Vincéntius in poenis vitam finîret, victor evásisse, & coronam martyrii obtinuisse suis viderêtur, ab ipso illum edúci cárcere, & molli ac blandióri lecto confóveri mandávit: scílicet ut si amóto páululum carnífice, ánimam quiétus exhalâret, non esse occísus, sed mórtuus dicerêtur; quasi

verò non eum poena perémit, cum quo & poena simul perierit. Ibi igitur ad percipiéndam martyrii coronam spíritum emísit undécimo Kaléndas Februárii, circa annum Dómini trecentésimum séptimum; cujus corpus cùm projéctum esset inhumátum, corvus avis cadáverum edacíssima, non solùm non áttigit, sed à réliquis étiam ávibus, & à lupo, únguibus, rostro, & alis deféndit. Quare Daciáni jussu illud ipsum corpus ingénti saxo alligátum in altum mare demérsum fuit. Omnipoténtis tamen Dei virtúte priúsqüam náutæ ipsi, licèt prævenîre certârent, ad terram appulissent, in littus relátum pia Christianórum cura fuit sepúltum.

Y. Sicut Vincéntius furéntibus non cessit tormentis, ita nec nos tribulatio à Christo sejúngat.

F

gat.

gat. * Certè nullis superári póterit perículis, qui sincèra ac viva fide Deum concéperit.

✠ Fidèlem, strenuúm-que Christi Mártyrem nulla persecutôris immánitas dejícere potuit. Certè. *Glória Patri.* Certè.

In tertio Nocturno.

Añã. Vincéntium multitúdo poenârum superâre non potuit, quem multitúdo virtûtum præmu-
nïerat.

Psalm. 10.

IN Dómino confido: quómodò dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obs-
cúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo san-

cto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérogant filios hó-
minum.

Dóminus intérogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitâtem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spíritus procel-
lârum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit: * æquitâtem vidit vultus ejus.

Añã. Vincéntium multitúdo poenârum superâre non pótuít, quem multitúdo virtûtum præmu-
nïerat.

Añã. Horrèndo inclûsus cârcere, Angelórum præ-
sentia, dulcíque modu-
latiône reficiebâtur.

Psalm. 14.

Domine, quis habi-
tábit in tabernácu-
lo

lo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos,

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movabitur in æternum.

Añã. Horrèndo inclûsus cárcere, Angelórum præsentia, dulcique modulatione reficiebatur.

Añã. Ab eo, pro cujus nómine fidelitèr decertasti, coróna tibi, ò Vin-

cènti, fuit in cælestibus præparata.

Psalm. 20.

Domine in virtute tua lætabitur rex: * & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * & voluntate labiõrum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus corónam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te: * & tribuisti ei longitudinem dièrum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutari tuo: * glóriam & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in

Dómino : * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos , & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * & semen eórum à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília , quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Añã. Ab eo , pro cuius nómine fidéliter decertásti , coróna tibi , ò Vincenti fuit in cælestibus præparáta.

ÿ Magna est glória ejus in salutári tuo.

R. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. **P**ater noster. **Absolutio.** A vinculis. **ÿ.** Jube domne. **Benedictio.** Euangélica léctio.

Lectio sáncti Euangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. d.

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Si quis vult post me veníre , ábneget semetípsum , & tollat crucem suam , & sequátur me. Et réliqua.

Homilía sáncti Joánnis Chrysostomi.

Homilia 56. ex cap. 16. Matth. sub initium.

Quanta passiónis esset utilitas , probâre volens Dóminus , non se solúmmodò pati oportère osténdit:

verum etiam & discipulos in id tandem deventuros esse prænuntiat. Tanta enim, ait illis, istius rei utilitas est, ut non bene vobiscum agatur, si hanc mortem effugiatis; beatissimi autem sitis, si parati semper ad patiendum fueritis. Tu autem perpende quomodo nullo pacto cogit oratio; non enim dixit: oportere illos pati, vellent, nollent, sed quid? Si quis, ait, vult venire post me. Non impello, non urgeo: sed liberam singulorum voluntatem efficiens, dico: Si quis vult. Non enim ad afflictiones & onera, nec ad supplicia & poenas, ut cogere mihi opus sit: sed ad ineffabilia bona convoco, quorum ea natura est, ut facile per se ipsam vos invitare possit. Nullam itaque vim infero, nec cogo: sed eos dumtaxat voco, qui me sequi volunt. Nec istud

sequi, quod modo facitis post me venientes, intelligere me arbitramini. Multis laboribus vobis opus erit, multa pericula subeunda, si me illo modo sequi constitueritis.

R. Martyr Dei gloriosus supplicia constanter sustinuit, * Et per immanitatem tormentorum ad societatem Angelorum pervenit. **ψ.** Cujus intercessio nobis obtineat veniam, qui gloriosam consecutus est palmam. Et. **Benedictio.** Cujus festum colimus.

Lectio viii.

Minime autem onerosam orationem reddit; quia non ipsis solis hæc imminere, sed communiter omni terrarum orbi proponit, dicens: Si quis vult, sive vir, sive mulier, sive princeps, sive subditus, hanc viam ingrediatur. Et sermo quidem unum quid

quid significare videtur, tria tamen continet, abnegationem tui ipsius, & ut crucem accipias, & tertio ut Christum sequaris, quorum duo conjuncta sunt, unum per se ipsum separatim ponitur. Consideremus igitur prius, quid sit abnegare seipsum. Certè si intellexeris, quid sit alium abnegare, tunc rectè percipies, quid sit abnegare te ipsum. Quid igitur est abnegare alium? Qui alium jam abnegavit, fratrem puta, aut servum, aut quemvis alium, si cædi eum virgis videat, si arcèri vinculis, demum quidquid aliud mali pati eum conspexerit, non occurrat, non auxiliatur, non flectitur, nec prorsus ullo modo movetur, ceu ille qui penitus ab illo alienatus est. Sic igitur nullo nos pacto corpori nostro parcere vult; ut neque si cæditur, ne-

que si pellitur, neque si uritur, nec si quid aliud hujusmodi patitur, ei parcamus.

R. Sicut abundarunt passionibus Christi in beato Martyre, ita & per Christum abundavit consolatio. * Sic qui passionum ejus fuerint socii, erunt & consolationis.

ψ. Constanter passus pro Christo Vincentius, solamen in poenis, & æterna demum consecutus est gaudia. Sic. *Gloria Patri.* Sic. *Benedictio.* Ad societatem.

LECTIO IX.

TOllat, inquit, crucem suam. Nam ne quis putet ad verba usque tantummodo, ad contumelias & opprobria abnegationem hanc sui fieri oportere, id subjunxit; ut videas abnegandos nos esse usque ad mortem, & mortem turpissimam, quam designans, non dixit;

xit ; ábneget se ipsum usque ad mortem ; sed tollat crucem suam , mortem ignominiósam significans. Et non semel , nec bis , sed continuè per totam vitam hanc tecum mortem circúmferas , & continuè ad necem paratíssimus sis. Multi quidem pecunias contempserunt , multi delicias vitæ , ac glóriam conculcaverunt , mortem autem despícere non potuerunt ; sed perícula & dolores formidárant. Ego verò ad effusiónem usque sanguinis volo certatóres meos luctári , & ad necem usque pugnam continuáre.

**Hymnus Ss. Ambrosii
& Augustini.**

TE Deum laudámus :
te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem : omnis terra veneráetur.

Tibi omnes Angeli : ti-

bi cæli , & univérsæ potestátes :

Tibi Chérubim & Seraphim : incessábili voce proclámant :

Sanctus , Sanctus , Sanctus : Dóminus Deus sabaoth :

Pleni sunt cæli , & terra majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Apostolorum chorus ,

Te Prophetárum laudábilis numerus ,

Te Mártyrum candidátus láudat exércitus.

Te per orbem terrárum , sancta confitétur Ecclésia ,

Patrem imménsæ majestátis ,

Venerándum tuum verum & únicum Fílium ,

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ Christe.

Tu Patris sempiternus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem : non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis ácúleo :

leo : aperuisti credentibus
regna cælorum.

Tu ad dexteram Dei se-
des : in glória Patris :

Judex crederis esse ven-
tûrus.

Te ergo quæsumus , tuis
fámulis subveni : quos
pretiôso sâguine rede-
misti.

Ætérna fac cum sanctis
tuis : in glória numerári.

Salvum fac pópulum
tuum Dómine : & bene-
dic hereditáti tuæ.

Et rege eos : & extólle
illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies bene-
dicimus te.

Et laudâmus nomen tuum
in sæculum : & in sæcu-
lum sæculi.

Dignâre Dómine die isto :
sine peccáto nos custo-
dire.

Miserêre nostri Dómine :
miserêre nostri.

Fiat misericórdia tua Dó-
mine super nos : quemad-
modum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi :

non confundar in ætér-
num.

A D L A U D E S

& per Horas. *Añã.*

INvictus Martyr Vin-
céntius , victo tyrán-
no , insignem hodiè victó-
riæ palmam cælo intulit.

Psalmus 92.

Dominus regnâvit,
decórem indûtus
est : * indûtus est Dómi-
nus fortitúdinem , & præ-
cinxit se.

Etenim firmâvit orbem
terræ , * qui non commo-
vébitur.

Parâta sedes tua ex tunc
* à sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dó-
mine : * elevavérunt flú-
mina vocem suam.

Elevavérunt flúmina flu-
ctus suos , * à vocibus
aquârum multârum.

Mirábiles elatiónes ma-
ris , * mirábilis in altis
Dóminus.

Te-

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

Añã. Invictus Martyr Vincencius, victo tyranno, insignem hodie victoriæ palmam cælo intulit.

Añã. Valerius Episcopus, & ejus Levita Vincencius spe felicis victoriæ illæcti, ad confessionem Christi alacriter currerunt.

Psalmus 99.

Jubilate Deo omnis terra ; * servite Domino in lætitia.

Introite in conspectu ejus, * in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus : * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Populus ejus, & oves pascuæ ejus : * introite portas ejus in confessio-

ne, atria ejus in hymnis : confitemini illi.

Laudate nomen ejus : quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia ejus, * & usque in generationem & generationem veritas ejus.

Añã. Valerius Episcopus, & ejus Levita Vincencius spe felicis victoriæ illæcti, ad confessionem Christi alacriter currerunt.

Añã. Profitemur, ò Daciâne, Christianæ religionis nos esse cultores, & unius veri Dei servos, ac testes.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea, * quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, & in via, & in aquosa : * sic in sancto apparui tibi, ut vidèrem virtutem tuam, & glóriam tuam.

G

Quó-

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in víta mea : * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea : * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum , in matutínis meditabor in te : * quia fuísti adjutor meus.

Et in velamento alárum tuárum exultábo , adhæsít ánima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradentur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo , laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquentium iníqua.

Hic non dicitur , Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri , & benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos , & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent géntes : * quóniam júdicas pópulos in æquitate , & géntes in terra dirigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster , benedícat nos Deus : * & métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Añã.

Añã. Profitêmur , ò Da-
ciâne , Christianæ reli-
giônis nos esse cultôres,
& unius veri Dei servos,
ac testes.

Añã. Pro Christi nômi-
ne pugnatûri , spirituália
arma suscipimus , minas
tuas , atque supplicia ni-
hil metuêntes.

**Canticum trium puero-
rum.** Dan. 3.

Benedícite ómnia ópe-
ra Dómini Dómino:
* laudáte & superexaltâ-
te eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómi-
ni Dómino : * benedíci-
te cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes,
quæ super cælos sunt,
Dómino : * benedícite
omnes virtútes Dómini
Dómino.

Benedícite sol & luna
Dómino : * benedícite
stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber
& ros Dómino : * bene-

dícite omnes spíritus Dei
Dómino.

Benedícite ignis & æstus
Dómino : * benedícite
frigus & æstus Dómino.

Benedícite rores & pruî-
na Dómino : * benedí-
cite gelu & frigus Dó-
mino.

Benedícite glácies & ni-
ves Dómino : * benedícite
noctes & dies Dómino.

Benedícite lux & téne-
bræ Dómino : * benedí-
cite fulgura & nubes Dó-
mino.

Benedícat terra Dómi-
num : * láudet & super-
exáltet eum in sæcula.

Benedícite montes & col-
les Dómino : * benedí-
cite univérſa germinán-
tia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómi-
no : * benedícite mária
& flúmina Dómino.

Benedícite cete , & ómnia
quæ movéntur in aquis,
Dómino : * benedícite om-
nes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstiaæ

& pécora Dómino : * benedicite filii hóminum Dómino.

Benedicat Israël Dóminum : * láudet & superexáltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdôtes Dómini Dómino : * benedicite servi Dómini Dómino.

Benedicite spíritus & ánimæ justórum Dómino : * benedicite sancti & húmiles corde Dómino.

Benedicite Ananía , Azaría , Misaël Dómino : * laudâte & superexaltâte eum in sæcula.

Benedicâmus Patrem & Fílium cum sancto Spírítu : * laudêmus & superexaltêmus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli : * & laudábilis , & gloriôsus , & superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri , neque Amen.

In aliis Canticis dicuntur.

Aña. Pro Christi nómine pugnaturi , spirituália arma suscipimus , minas tuas , atque supplicia nihil metuéntes.

Aña Cùm Vincéntius in equúleo discerperétur, hoc se semper optâsse, & votis ómnibus exquisivisse dicêbat.

Psalmus 148.

Laudâte Dóminum de cælis : * laudâte eum in excelsis.

Laudâte eum omnes Angeli ejus : * laudâte eum omnes virtútes ejus.

Laudâte eum sol & luna : * laudâte eum omnes stellæ , & lumen.

Laudâte eum cæli cælórum : * & aquæ omnes quæ super cælos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit , & facta sunt : * ipse mandâvit, & creâta sunt.

Státuit ea in ætérnum , & in sæculum sæculi : * præcêp-

cēptum posuit , & non
præteribit.

Laudâte Dóminum de
terra , * dracones , &
omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies,
spíritus procellârum : *
quæ faciunt verbum ejus.

Montes & omnes colles:
* ligna fructífera & om-
nes cedri.

Bestiæ & univérſa péco-
ra : * serpentes & vól-
ucres pennatæ.

Reges terræ , & omnes
pópuli : * príncipes &
omnes júdices terræ.

Juvenes , & vírgines , se-
nes cum junióribus láu-
dent nomen Dómini : *
quía exaltátum est no-
men ejus solius.

Confessio ejus super cæ-
lum & terram : * & exal-
távit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis
ejus : * filiis Israël , pópu-
lo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur , Gló-
ria Patri.

Psalmus 149.

Cantâte Dómino cán-
ticum novum : *
laus ejus in Ecclésia San-
ctórum.

Lætétur Israël in eo , qui
fecit eum : * & filii Sion
exúltent in rege suo.

Láudent nomen ejus in
choro : * in tympano &
psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est
Dómino in pópulo suo : *
& exaltábit mansuétos in
salútem.

Exultábunt sancti in gló-
ria : * lætabúntur in cu-
bilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gút-
ture eórum : * & gládii
ancípites in mánibus eó-
rum :

Ad faciéndam vindíctam
in natióibus , * increpa-
tiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eó-
rum in compédibus : *
& nóbiles eórum in má-
nicis férreis.

Ut

Ut fáciant in eis iudí-
cium conscriptum : *
glória hæc est ómnibus
sanctis ejus.

Hic non dicitur , G ló-
ria Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dómiñum in
sanctis ejus : * lau-
dáte eum in firmaménto
virtútis ejus.

Laudáte eum in virtú-
tibus ejus : * laudáte eum
secúndum multitudinem
magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tu-
bæ : * laudáte eum in
psaltério , & cíthara.

Laudáte eum in tympa-
no & choro : * laudáte
eum in chordis & ór-
gano.

Laudáte eum in cymba-
lis benesonántibus : lau-
dáte eum in cymbalis ju-
bilatiónis : * omnis spí-
ritus láudet Dóminum.

Glória Patri.

Añã. Cùm Vincéntius
in equúleo discerperétur,
hoc se semper optásse,
& votis ómnibus exqui-
sivísse dicêbat.

Capitulum. *Apoc. 3. b.*

Qui vícerit , vestiétur
vestiméntis albis,
& non delêbo no-
men ejus de libro vitæ,
& confitêbor nomen ejus
coràm Patre meo , & co-
ràm Angelis ejus.

Hymnus.

DEcúrsa Vincénti tibi
Poenæ minâcis mú-
nia ;

Pulchróque mortis éxitu,
Omnis perácta est pássio.

Spectâtor hæc Christus
Deus,

Compénsat ævo intérmi-
mino ,

Suæque collégam crucis,
Larga coronat dextera.

Per te per illum cárce-
rem

{ Ho-

Honóris augméntum tui
Per vincla, flammás, ún-
gulas,

Per carcerálem stípitem.

Te deprecámur póscito,
Placátus ut Christus suis
Inclínet aurem próspe-
ram,

Noxas nec ullas ímputet.

Laus & perénnis glória
Patri sit atque Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Y. Justus ut palma flo-
rébit.

R. Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

Antiphona.

Qui non bájulat crucem
suam, & venit post me,
non potest meus esse dis-
cípulus, ait Dóminus.

Canticum Zachariæ.

Luce I. g.

Benedíctus Dóminus
Deus Israél, * quia

visitávit, & fecit redemp-
tiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis
nobis: * in domo David
púeri sui.

Sicut locútus est per os
sanctórum, * qui à sæculo
sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis no-
stris, * & de manu óm-
nium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericór-
diam cum pátribus no-
stris: * & memorári te-
staménti sui sancti.

Jusjurándum, quod ju-
rávit ad Abraham pa-
trem nostrum, * datú-
rum se nobis:

Ut sine timóre, de ma-
nu inimicórum nostró-
rum liberáti, * serviâ-
mus illi.

In sanctitáte & justítia
coràm ipso, * ómnibus
diêbus nostris.

Et tu puer, Prophêta
Altíssimi vocáberis: *
præíbis enim ante fáciem
Dómini parâre vias ejus;

Ad dandam sciéntiam sa-
lú-

lūtis plebi ejus : * in remissionem peccatōrum eōrum.

Per viscera misericordiæ Dei nostri : * in quibus visitāvit nos , oriens ex alto :

Illumināre his , qui in tēnebris , & in umbra mortis sedent : * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Añā. Qui non bájulat crucem suam , & venit post me , non potest meus esse discipulus , ait Dóminus.

Oratio.

ADesto Dómine supplicationibus nostris : ut qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognóscimus , beāti Vincentii Mártyris tui intercessiōne liberémur. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam , Añā.

Valérius Episcopus.

Capitul. Qui vicerit. 36. **ꝛ. brev.** Glória & honóre , * Coronásti eum Dómine. Glória & honóre. **ꝥ.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. **G**lória Patri. Glória & honóre. **ꝥ.** Posuísti Dómine super caput ejus. **ꝛ.** Coronam de lápide pretiósio.

Ad Sextam , Añā.

Profitémur , ò Daciáne.

Capitulum. Apoc. 2. e.

VIncénti dabo manna absconditum & dabo illi cálculum cándidum , & in cálculo nomen novum scriptum , quòd nemo scit , nisi qui accipit.

ꝛ. brev. Posuísti Dómine , * Super caput ejus. Posuísti. **ꝥ.** Coronam de lápide pretiósio. Super. **G**lória Patri. Posuísti. **ꝥ.** Magna est glória ejus in

in salutári tuo. *✠* Gló-
riam & magnum decórem
impónes super eum.

Ad Nonam, Aña.

Cùm Vincéntius.

Capitulum. Apoc. 3. 6.

QUi vícerit fáciam il-
lum colúmnam in
templo Dei mei,
& foràs non egrediêtur
ámplius : & scribam su-
per eum nomen Dei mei.
✠. brev. Magna est gló-
ria ejus , * In salutári
tuo. Magna est glória.
✠. Glóriam & magnum
decórem impónes super
eum. In salutári. Glória
Patri. Magna est. *✠* Ju-
stus ut palma florébit. *✠.*
Sicut cedrus Líbani mul-
tiplicábitur.

*Ad Vesperas Antipho-
næ, & Psalmi ut supra
in primis Vesperis 7. &
loco ultimi.*

Psalmus 115.

CRédidi , propter
quod locútus sum:
* ego autem humiliátus
sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo:

* Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómi-
no , * pro ómnibus quæ
retríbuit mihi ?

Cálicem salutâris accí-
píam : * & nomen Dó-
mini invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam coram omni pópulo
ejus : * pretiôsa in cons-
péctu Dómini mors san-
ctórum ejus.

O Dómine, quia ego ser-
vus tuus : * ego servus
tuus , & filius áncillæ
tuæ.

Dirupísti víncula mea : *
tibi sacrificábo hostiam
láudis , & nomen Dómi-
ni invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus : * in átriis

H do,

domus Dómini, in medio tui Jerúsalem.

Capitulum, & Hymnus etiam ut supra in primis Vesperis 10.

Y. Justus ut palma florêbit.

R. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Aña.

Egrégius Christi Martyr Vincéntius felícis pugnae agône pro fide constanter expléto, tandem corpóreis vínculis solútus spírítum Deo réddidit.

Oratio. Adésto Dómine 12.

Deinde fit commemoratio tantum S. Ildefonsi Conf. Pontif.

Aña. Sacérdos & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Y. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
R. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

DEus, qui per gloriosíssimam Filii tui Matrem beátum Ildefónsum Confessórem tuum atque Pontíficem, misso de thesáuris cælestibus múnere, decorásti, concéde propítius; ut per ejus preces & mérita, múnere capiámus æterna. Per eundem Dóminum nostrum, &c.

DIE XXIX. JANUAR.

In Octava S. Vincentii Mart. duplex.

Omnia dicuntur sicut in die festo fol. 7. præter sequentia.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 2. de S. Vincentio qui
est 13. de Sanctis.

Lectio iv.

Cunctorum licet, dilectissimi, gloriosas Martyrum passiones, quos distincta regionibus loca meruerunt, una fides faciat omnibus indiscreto honore venerabiles: propriam tamen sibi in hoc venerationis obsequio venedicant dignitatem, qui Ecclesiam Dei, & documentis præ ceteris erexerunt, & patrociniis adjuverunt. Inter quos justè beatum Levitam Vincentium cujus confessione, & morte Christum incredulis prædicatum incunctanter agnoscimus, catholicis studiis celebramus. Qui ut fidelium

devotionem Deo studiosius commendaret, altiori charitatis flammescens affectu, morti sese tandem fideliter obtulit: quo videlicet robur fidei in solidissima petra Christo fundatum, sequacibus imitandum darètur: necnon, & semen Apostolicæ prædicationis per eum pluribus disseminatum, ope suæ intercessionis tutum, & perfectæ consummationis fruge refertum, in cælestibus demùm horreis conderètur.

R. Ardèbat Vincéntius extrinsecus tyranni sæviéntis incéndiis, sed major illum intrinsecus Christi amôris flamma torrèbat. * Quidum Christum mente cogitâbat, frigidum illi erat quidquid patiebatur. **ψ.** Sed nec póterat ignium torménta sentire, qui paradisi refrigeria spírítu possidèbat. Qui.

H 2

Le

Lectio v.

Hunc ergo amplius propria venerentur, quem etiam peregrina mirantur: quatenus eis se largiorem exhibeat in beneficiis, quibus se amabiliorem cognoscet in gaudiis: fiatque in ejus solemnitate uberior lætitiæ ambitus, de quo fidei crevit effectus. Hujus denique spiritus tanto virtutum munere claruit, ut sacri ministerii fultus officio, qui filium Dei Dominum nostrum secuturus esset in passione, ejusdem Christi calicem credentibus prius ministraret in salutem. Cujus hâustu feliciter mente ebriatus rabidi hostis, atque in Christum sæviensis insaniam interritus adiit: modestus sustinuit, securus irrâsit: sciens paratus esse, ut resisteret, nesciens elatus esse quò vin-

ceret; quia cujus amore spirituâlibus armis præmunitus resistebat, ejus adjutorio quidquid poenarum in illum ferientis ira excogitabat, insuperabilis fortiter patièdo vincēbat.

V. Vincētius nec tenebrôsi carceris angustis, nec tormentorum superatus est poenis: * Qui cum in ipso cruciâtu Deum confitebatur, divinæ bonitatis auxilia cælitus capiēbat. * Pro-tector fuit illi Deus, & adjutor in tribulationibus. Qui.

Lectio vi.

I Deò non hunc lâminæ ignitæ sartâginis, non equilei, non ûngulæ, ferreæque manus, non vires pavendæ cædentium, non dolor scissorum membrorum, non foçi fragor, & strepētis in patientis visceribus salis injectio, Daciâni qui-
vé-

verunt aliquatenus subdere jussioni : sed dum in tantum ejus vecordia tumor excresceret, ut tantis passionis subactum doloribus, aut vicisse, aut interemisse se latabundus extolleret, suscepta spe frustratus, unde victor visus est apparere, inde victus compulsus est erubescere : Quoniam quod Dei Martyr duriori urgebatur poena, eò ampliori confessionis exultabat constantia.

Sicut Vincencius fuerentibus non cessit tormentis, ita nec nos tribulatio à Christo sejungat. ✱ Certè nullis superari poterit periculis qui sincera ac viva fide Deum conceperit. ✧ Fidelem strenuumque Christi Martyrem nulla persecutoris immánitas dejicere potuit. Certè.

Gloria Patri. Certè.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. cap. 16.d.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Si quis vult post me venire abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in cap. 16. Matth. prope finem.

Qui depónit veterem hominem cum operibus suis, deneget semetipsum dicens : Vivo autem non ego, vivit verò in me Christus : tollitque crucem suam, & mundo crucifigitur. Cui autem mundus crucifixus est is sequitur Dominum crucifixum. Aut quam dabit homo commutacionem

nem pro ánima sua? Pro Israël datur commutatio Ægyptus, & Æthiopia, & Syène: pro ánima humana illa sola est retributio, quam Psalmista canit: Quid retribuam Dómino pro ómnibus quæ retribuit mihi? Cálicem salutáris accipiam, & nomen Dómini invocábo.

R. Martyr Dei gloriósus supplicia constánter sustinuit, * Et per immanitatem tormentórum ad societátem Angelórum pervénit. *ψ.* Cujus intercessio nobis obtíneat véniam, qui gloriósam consecutus est palmam. Et per.

LECTIO viii.

Filius enim hóminis ventúrus est in glória patris sui cum Angelis suis. Petrus ad prædicationem domínicæ mortis scandalizátus, sententiá Dómini fuerat increpátus; provocáti sunt dis-

cípuli, ut abnegárent se, & tóllent crucem suam, & moriéntium ánimo sequeréntur magistrum. Grandis terror audiéntium, & qui possit príncipe Apostolorum pertérrito etiam áliis metum injicere. Idcírcò trístibus læta succédunt, & dicit: Filius hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis. Tímes mortem, áudi glóriam triumphantis: verêris crucem, ausculta Angelórum ministéria.

R. Sicut abundárunť passiónes Christi in beáto Mártire, ita & per Christum abundávit consolatio. * Sic qui passiónum ejus fuerint socii, erunt & consolatiónis. *ψ.* Constánter passus pro Christo Vincéntius solámen in poenis, & æténa demum consecutus est gáudia. Sic qui. **G**lória Patri. Sic.

Le-

Lectio ix.

Tunc, inquit, reddet unicuique secundum opera eius. Non est distinctio Judæi & ethnici, viri, & mulieris, pauperum & divitum: ubi non personæ sed opera considerantur. Sed quia terrorem Apostolorum spe medicari voluerat promissorum, dicens: Filius hominis venturus est in gloria Patris sui cum Angelis suis: insuper auctoritate iudicis addita, & reddet unicuique secundum opera sua: poterat Apostolorum tacita cogitatio istiusmodi scandalum sustinere: occisionem, & mortem nunc dicens esse venturam: quod autem promittis te affuturum in gloria Patris cum Angelorum ministeriis, & iudicis potestate, hoc in dies erit, & in tempora longa differetur. Prævidens ergo occultorum co-

gnitor, quid possint obicere, præsentem timorem præsentem compensat præmio. Quid enim dicit? Sunt quidam de hæc stantibus, qui non gustabunt mortem donec videant filium hominis venientem in regno suo: ut qualis est postea venturus ob incredulitatem vestram præsentem tempore demonstretur.

Te Deum laudamus. 29.

DIE ALIQUA FEBR.

non impedita:

In festo S. Anastasii Martyris. Semidup.

Omnia de communi unius Martyris præter ea, quæ hæc habentur.

Oratio.

Adesto Dómine supplicationibus nostris: ut qui ex iniquitate nostra reos nos esse cog-

cognóscimus , beáti Anastásii Mártiris tui intercessiône liberêmur. Per Dóminum nostrum.

*In primo Nocturno,
Lectioes de Scriptura
occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANastásius Persa Mónachus Heraclio Imperatôre , cùm sanctam Jerosolymôrum terram visitásset , ad Cæsaráam Palestinæ pro Christi religiône vincula & vérbera constanter perpéssus est. Mox à Persis ob eámdem causam váriis cruciátibus afféctus , à Rege Chósroa , unà cum septuagínta áliis Christiánis, secúri percútitur. Cujus reliquiæ primùm Jerosólymam ad monastérium, in quo monásticam vitam proféssus erat , deindè Romam delátæ , collocá-

tæ sunt in monastério ad Aquas Sálvias.

R. Honéstum fecit illum Dóminus , & custodívit eum ab inimícis , & à seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætéenam. *V.* Descendítque cum illo in fóveam : & in vinculis non derelíquit eum. Et dedit.

Sermo Sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 44. de Sanctis.

Lectio v.

TRiumphâlis beáti mártiris Anastásii dies hodiè nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congaudet Ecclesia , sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur , & conglorificábimur. In cujus glorióso agône duo nobis præcipuè

puè consideranda sunt, indurata videlicet tortoris sævitia, & Martyris invicta patientia. Sævitia tortoris, ut eam detestemur: patientia Martyris, ut eam imitemur. Audi Psalmistam adversus malitiam increpantem: Noli æmulari in malignantibus: quoniam tamquam foenum velociter aréscent. Quòd autem adversus malignantes patientia exhibenda sit, audi Apostolum suadentem: Patientia vobis necessaria est, ut reportetis promissiones.

✠. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ✠. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

Coronata itaque est beati Martyris patientia, mancipata est æternis cruciatibus tortoris incorrecta malitia. Hoc attendens in agone suo gloriosus Christi athleta, non exhorruit carcerem. Ad imitationem capitis sui toleravit probra, sustinuit irrisiones, flagella non timuit: & quot ante mortem pro Christo pertulit supplicia, tot ei de se obtulit sacrificia. Quod enim propinante Apostolo biberat, altè retinebat: Quia non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Et quia momentaneum hoc & leve nostræ tribulationis, æternum gloriæ pondus operatur in cælis. Hujus promissionis amore à terrenis suspensus, & prægustata supernæ suavitas